

ogsaa for saa vidt vilde fremtræde som en Overskudsindtægt. Af disse 2 Veje tilraadede Konsistorium i Skrivelse til Ministeriet af 12. Juli 1881 at vælge den sidst nævnte*), og efter dets Indstilling bifaldt Ministeriet under 21. s. M., at de nævnte Udgifter fra 1. Apr. 1881 at regne overførtes til Universitetets Indtægtspost 7. I samme Skrivelse erklærede Ministeriet sig enig i den oven nævnte Overførsel af Udgifter til Legaternes Overskudsfond.

— Efter Konsistoriums Indstilling bifaldt Ministeriet under 8. Febr. 1881, at forskellige Udgifter, til et samlet Beløb af 216 Kr. 86 Ø., overførtes fra Konsistoriums Normalsum dels til Universitetets, dels til Kommunitetets ekstraordinære Udgiftskonto. Til Dækning af den derefter tilbage blivende Overskridelse paa Normalsummen stillede Ministeriet Ændringsforslag om Bevilling af 700 Kr. ved Tillægsbevillingsloven for 1880—81. Beløbet bevilgedes.

II. Det akademiske Lærersamfund samt Censorerne ved Universitetet.

Nogle Sager, som det har været Tanken at meddele i Forbindelse med Forhandlingerne om Lovforslaget om Universitetets Lærerkrafter, med hvilke de staa i Sammenhæng, optages her, for ikke at udskydes paa ubestemt Tid, og da de dog have faaet en relativ Afslutning.

I Novbr. 1871 indgav Dr. phil. G. Brandes til Ministeriet et Andragende om Ansættelse ved Universitetet som extraordinær Docent i Æsthetik eller almindelig Literaturhistorie, om hvilket Ministeriet begjærede Erklæringer af Konsistorium og det filosofiske Fakultet. Fakultetet ansaa det (30. Decbr.) for ønskeligt, at der kunde træffes Foranstaltninger til, at en Videnskab, der havde saa stor Betydning som almindeligt Dannelsesmiddel som Æsthetiken, bestandig kunde være virksomt repræsenteret ved Universitetet, og anerkjendte ogsaa Dr. Brandes's Begavelse, Kundskabsrigdom og flersidige Uddannelse; men det mente, at Spørgsmaalet om hans Ansættelse først burde afgjøres, naar en af ham paabegyndt Forelæsning var tilendebragt. Hertil sluttede Konsistorium sig i Skrivelse af 6. Jan. 1872.

Spørgsmaalet hvilede da, indtil Ministeriet ved Skrivelse til Konsistorium af 26. Oktbr. 1875 gjenoptog det. Tvende Indstillinger fra Konsistorium om extraordinær Docent, Dr. phil. Zeuthens Overgang i normeret Professorplads, se neden for, om Ansættelse af en extraordinær Docent i klassisk Filologi og om Forhøjelse af extraordinær Docent l'øfflers Honorarer**) bragte Ministeriet til at tage under Overvejelse, om ikke den ved Lønningsloven af 25. Marts 1871 fast-

*) Efter en af Kvæstor anstillet Undersøgelse viste det sig at ville være fordelagtigst for Konsistoriums Normalsum, naar baade de omhandlede Indtægter og Udgifter bleve denne uvedkommende, hvorved ogsaa bevirkedes, at der paa denne rene Udgiftspost ikke blev opført Indtægter. Paa den anden Side havde denne Postering den Ulempe, at Universitetets samtlige Trykningsudgifter (bortset fra Kvæsturens, der henhørte under Universitetets 8de Udgiftspost), som nu vare samlede paa Konsistoriums Normalsum, fremtidig vilde blive splittede. I øvrigt ansaa Kvæstor det i Realiteten for ligegyldigt, hvorledes Sagen formelt blev ordnet.

**) Om disse tvende Indstillinger se Univ. Aarb. f. 1875—76 S. 85—89.

satte, ved de aarlige Finanslove bevilgede, men nu i 3 Aar besparede Lønning til det ledige normerede Professorat i Æsthetik kunde anvendes i noget af de foran nævnte Ojemed*). Ministeriet antog, at en saadan Anvendelse til Lønning af et efter de nu værende Forhold fornødent Professorat lod sig forene med Lønningslovens Bestemmelser, men begjærede dog, førend det tog endelig Bestemmelse, Konsistoriums Erklæring om, hvorvidt der blandt vore yngre Videnskabsmænd fandtes Kræfter, som kunde antages at ville udfylde Professorpladsen i Æsthetik, og i bekræftende Fald om Betimeligheden af at lade aabne en Konkurrence om den.

Paa Konsistoriums Foranledning underkastedes Sagen det filosofiske Fakultets Overvejelse. Fakultetet erklærede sig enstemmig (med 14 Stemmer) mod den Nedlæggelse af det normerede Professorat i Æsthetik, som vilde følge af en saadan Anvendelse af den for samme fastsatte Lønning, som antydedes i Ministeriets Skrivelse. Et overvejende Flertal af Fakultetets Medlemmer (10) havde derhos besvaret det Spørgsmaal bekræftende, om der blandt vore yngre Videnskabsmænd fandtes Kræfter, som kunde antages at ville udfylde Professorpladsen i Æsthetik, og fandt det derfor betimeligt, at man nu skred til Foranstaltninger for at faa denne Plads besat. Efter at dernæst et Forslag om, at Fakultetet skulde udtale, at det ansaa Dr. phil. G. Brandes for den eneste yngre Videnskabsmand, der for Tiden var egnet til at beklæde Professoratet i Æsthetik, og derfor anbefalede ham til at indstilles til denne Plads uden Konkurrence, var blevet forkastet (med 6 St. mod 5, 3 stemte ikke), vedtog endelig et Flertal (10 St.) at indstille, at der maatte aabnes en Konkurrence om det nævnte Professorat.

Ved under 15. Novbr. at indberette dette til Ministeriet udtalte Konsistorium, at det sluttede sig til Fakultetet, for saa vidt dette erklærede sig mod Tanken om Nedlæggelse af det normerede Professorat i Æsthetik. En saadan Foranstaltning vilde i Virkeligheden udrydde fra Universitetets Virksomhed et uundværligt Led i den Videnskabscyklus, som laa inden for det filosofiske Fakultets Omraade. Det var saa langt fra, at Æsthetiken havde vist sig som et Fag, som det var overflødig at have en særlig Lærerpost for, at der endog var fundet Anledning til for en enkelt Forgrening af det, der faldt inden for Faget, at ansætte en særlig ekstraordinær Docent, nemlig for Kunsthistorien. Thi det var ikke blot det skjønnes Filosofi, men ogsaa den videnskabelige Kundskab til det skønne, der af Menneskeaaften var frembragt, som Æsthetiken i videre Forstand, og saaledes som den havde været foredraget ved vort Universitet, omfattede. Det maatte betragtes som en ligefrem Anomali, om vel Kunsthistorien, men ikke Æsthetiken i Almindelighed, det skjønnes Filosofi og Poesiens Historie, skulde have en Docent ved Universitetet. Man vilde ikke her kunne give Anvisning paa Professorerne i Filosofien i Almindelighed. Vel var der for Tiden 3 Lærere i Filosofi ved Universitetet, to normerede Professorer og en ekstraordinær Docent. Men det havde stedse været Forudsætningen, at ved indtrædende Vakance i et af de normerede Professorater i Filosofi skulde den ekstraordinære Docentplads heri bortfalde. Det

*) Hermed kan sammenholdes, hvad der i Univ. Aarb. f. 1877—78 S. 291—93 er bemærket om Ansættelse af en Docent i de romanske Sprog og deres Literatur med Honorar af den ledige Professorlønning i Æsthetik.

behøvede ingen Paavisning, at Henlæggelsen af Æsthetiken under Filosofien i Almindelighed, naar denne kun var udrustet med 2 Lærere, vilde blive ensbetydende med, at Æsthetiken ikke vilde blive foredraget. Dette maatte anses for saa meget mere beklageligt, som Æsthetiken var og altid havde været et af de Lærefag ved vort Universitet, som fortrinsvis havde formaaet at drage en større Kreds af Tilhørere, end de egentlige studerende, til Universitetets Hørsale, og saaledes været et særligt virksomt Led til Udviklingen af den umiddelbare Forbindelse mellem Universitetet og den større dannede Almenhed, hvis Betydning ikke allermindst i Nutiden, kunde miskjendes. Saa vigtigt Konsistorium end ansaa det for at være, at der for Mathematiken normeredes to Professorater i Stedet for et, og hvor meget det end vedblivende maatte fastholde Ønsket om, at Ministeriet vilde søge at opnaa en saadan Forøgelse af de normerede Professorater, kunde det derfor ikke andet end bestemt erklære sig imod, at dette Maal opnaaedes derved, at et andet, for den filosofiske Videnskabscyklus uundværligt normeret Professorat nedlagdes. Det var jo ogsaa aldeles naturligt, at man nu, efter mere end 30 Aars Forløb og som Følge af Videnskabens tiltagende Udvikling, kunde finde det i Aaret 1844 normerede Antal Lærerpladser utilstrækkeligt, saa at man maatte ønske dets Forøgelse, medens det allerede paa Forhaand maatte stille sig som yderst usandsynligt, at Universitetet kunde undvære nogen af de Pladser, man alt den Gang fandt nødvendige.

I Forbindelse med foran staaende, Spørgsmaalets Realitet vedrørende Bemærkninger udtalte Konsistorium endnu, at det ikke kunde finde sig overbevist om Rigtigheden af den af Ministeriet udtalte Anskuelse, at Nedlæggelsen af det normerede Professorat i Æsthetik og Anvendelsen af den til samme henlagte Lønning til et ny oprettet Professorat var en Foranstaltning, som det vilde ligge inden for Administrationens Competence at træffe. Konsistorium skjønnede for det første ikke, at dette kunde forenes med Lønningsloven af 25. Marts 1871 § 3. Idet Lønningsbestemmelserne her gaves for »de normerede 39 Professorer«, var der ved denne Henvisning til de gjældende Regler, nemlig Normalreglementet med senere Tillæg, i Virkeligheden givet en Begrænsning, der havde ganske den samme Betydning, som en Opregning af hvert enkelt Professorat i Paragrafen vilde have. Det vilde jo ogsaa være ganske unaturligt, om der i denne Henseende skulde gjælde noget andet med Hensyn til de i Paragrafens andet Punktum nævnte Universitetslærere, for hvis Vedkommende Opregningen var mere speciel —, aldeles speciel f. Ex. med Hensyn til en Lektor i Kemi —, end med Hensyn til de i Paragrafens første Punktum omtalte Professorer. Aldeles bortset herfra maatte Konsistorium imidlertid formene, at selve Normalreglementet inden for visse Grænser maatte siges at have Karakteren af en egentlig Lov. Det dannede jo i Virkeligheden Grundlaget for hele Ordningen af Universitetets Virksomhed, og det vilde let ses, at Forandringer i det kunde blive saa vidt gaaende, at de aldeles vilde forandre Universitetets Karakter. Det vilde f. Ex. endog kunne tænkes, at alle et Fakultets Pladser ophævedes, og at dette saaledes forsvandt fra Universitetet. Men det vilde dog være aldeles abnormt, om en saadan Systemforandring skulde kunne indtræde blot som Følge af administrative Forholdsregler. Kun underordnede Omfordelinger af Grænserne mellem forskellige Professoraters Fagkreds inden for de enkelte Fakulteter, kunde Konsistorium anerkjende som liggende uden for den udøvende Magts Omraade, men ikke Nedlæggelsen

af nogen Plads, være sig uden Afloser eller saaledes, at et nyt Professorat blev oprettet i et andet Fakultet, end det, hvortil det nedlagte hørte. Exempel paa noget saadant fandtes heller ikke tidligere. Ingen normeret Lærerplads var overhovedet nedlagt efter Grundloven; den eneste tilkomne var Lektorpladsen i Kemi, og den var tilkommet i Henhold til Tillægsbevillingsloven for 1865—66.

Hvad Spørgsmaalet om Betimeligheden af og Maaden for en Besættelse af det æsthetiske Professorat angik, tiltraadte Konsistorium de af Fakultetet vedtagne Udtalelser. Det var med dettes Flertal overbevist om, at der fandtes yngre Videnskabsmænd, som kunde udfylde den nævnte Plads, og fandt det derfor betimeligt og rigtigt, at der nu aabnedes en Konkurrence om denne. Nærmere Forslag om denne vilde det paahvile Fakultetet at komme med, saa snart det havde modtaget Ministeriets nærmere Opfordring i saa Henseende.

I sit Svar af 23. Decbr. ndtalte Ministeriet, at det formentlig ikke havde været Hensigten med Lønningsloven at fastslaa just de i Universitetets Normalreglement indeholdte 39 Professorater, ligesom det vistnok ogsaa var tvivlsomt, om slige Detailbestemmelser rettest afgjordes ved Lov. Hvad Nødvendigheden eller Ønskeligheden af at opretholde et Professorat i Æsthetik angik, da vare som bekjendt Meningerne derom meget delte, og Spørgsmaalet lod sig formentlig ikke afgjøre i et foreliggende Tilfælde uden under Hensyn til for Haanden værende personlige Forhold. De i Konsistorium derom førte Forhandlinger havde imidlertid maattet fremkalde Tvivl hos Ministeriet, om det vilde være rigtigt i Øjeblikket at foretage Skridt til Besættelsen af Professoratet i Æsthetik, og det vilde derfor ikke opfordre Konsistorium til at foretage videre i Sagen, som Ministeriet fandt det rigtigst foreløbig at lade staa hen.

De Forhandlinger, der i Aaret 1877 førtes om Benyttelse af den ledige Professorgage til Lønning af en Docent i de romanske Sprog ere allerede omtalte i Aarb. f. 1877—78 S. 291—93. I øvrigt maa henvises til Lovforslaget om Universitetets Lærerkræfter, der vil blive omtalt i et senere Hæfte.

— Under 9. Avg. 1870 antoges Dr. phil. H. G. Zeuthen til ekstraordinært i det akademiske Aar 1870—71 at holde Forelæsninger over de geometriske Discipliner og deltage i Examensarbejdet ved Universitetet, og under 15. Apr. 1871 erholdt han kgl. Udnævnelse som ekstraordinær Docent i Matematik med en fast Gage af 1100 Rd. Da han stadig gjorde samme Tjeneste som en af Universitetets Professorer, saa vel ved Forelæsninger som ved Deltagelse i Examinationen ved de forskjellige matematiske Prøver, Universitetet afholder, indstillede det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet i Skrivelse til Konsistorium af 15. Sept. 1875, at han udnævntes til ordentlig Professor i Geometri, idet det, næst at udtale sig om hans videnskabelige Kvalifikationer, bemærkede, at der gaves meget faa Universiteter, i alt Fald intet af samme Betydning som Kjøbenhavns Universitet, hvor ikke Mathematiken havde flere Docenter med forskjellige Grene af Videnskaben til Specialitet. Det ansaa det for rettest, at han udnævntes til ordentlig Professor, da der næppe var Rimelighed for, at den matematiske Videnskab nogen Sinde vilde kunne nøjes med en eneste Repræsentant ved vort Universitet, hvis den skulde dyrkes paa en tidssvarende Maade.

I Skrivelse af 20. Oktbr. udtalte Konsistorium, der ganske tiltraadte Fakultetets Udtalelser, at da der kun var normeret et Professorat i Matematik ved Universitetet, laa der heri et Forslag om Oprettelsen af en ny normeret Plads for de mathe-

matiske Videnskaber, saaledes at der for Fremtiden blev to ordentlige Professorer i Matematik ved Universitetet, hvad Konsistorium ogsaa varmt anbefalede. Indtil ind i dette Aarhundrede havde Universitetet haft to Professorater i Matematik. Efter den Udvikling og det Omfang, den matematiske Videnskab havde naaet i Nutiden, maatte et Professorat for denne siges at være aldeles utilstrækkeligt. Konsistorium henviste herom til en Erklæring af Prof. Steen, som indsendtes med Konsistoriums Skrivelse af 29. Jan. 1870 angaaende Dr. Zeuthens Ansættelse som extraordinær Docent*). For saa vidt Fakultetet havde foreslaaet, at Ansættelsen skulde lyde paa ordentlig Professor i Geometri, ansaa Konsistorium det dog for rigtigere at ansætte ham som Professor i Matematik i Almindelighed. Selvfølgelig udelukkede en saadan Udnævnelse ikke den faktiske Ordning, at Dr. Zeuthen, som hidtil, overtog Geometrien. Det var formentlig rigtigere til enhver Tid at holde det aabent for de to Professorer, hvorledes de vilde fordele Fagene, i Stedet for at normere Fordelingen ved en fast Regel, som kunde hindre en Fordeling efter de til enhver Tid for Haanden værende Forhold og Personer, en Ordning, i hvilken Prof. Steen ogsaa havde erklæret sig enig. Konsistorium indstillede derfor, at Docent Zeuthen udnævntes til ordentlig Professor i Matematik ved Kjøbenhavns Universitet, og at den hertil fornødne Bevilling søgtes erhvervet.

Ministeriet antog, at Oprettelsen af et nyt Professorat vanskelig vilde kunne opnaas, i alt Fald før Lønningslovens Revision henimod Finansaaret 1880—81, og antydede derfor i den oven for omtalte Skrivelse af 26. Oktbr. den Udvej midlertidig at benytte den ledige Lønning for Professoratet i Æsthetik til Lønning for en ny matematisk Professor. Da Konsistorium i den ligeledes oven for refererede Skrivelse af 15. Novbr. afgjort udtalte sig herimod, stilledes Sagen foreløbig i Bero.

I det af Universitetet til Ministeriet indsendte Forslag om Lærerkrafterne**) optoges Forslag om 2 Professorater i Matematik. Samtidig hermed indsendtes et Forslag om de extraordinære Docenters Lønning og Embedsbenævnelse**), der ogsaa vilde komme Dr. Zeuthen til Gode, idet hans Lønning derefter vilde stige fra 2,600 Kr. —, hvortil den var blevet forhøjet ved Finansloven for 1876—77 —, til 3,600 Kr. For den Mulighed, at det ikke maatte lykkes at gennemføre dette Forslag i Samlingen 1880—81, androg Konsistorium derhos, uden Foranledning af Fakultetet, under 18. Juni 1880 paa, at der i alt Fald paa Finansloven maatte bevilges den attraaede Lønningsforhøjelse for de extraordinære Docenter, der ikke allerede vare hjulpe ad anden Vej, jfr. Aarb. f. 1879—80 S. 1056, og indstillede som Følge heraf ogsaa Dr. Zeuthen til at erholde et Tillæg, hvorved hans Løn vilde stige til yngst Professorlønning. Under 16. Sept. androg Prof. Steen imidlertid paa, for saa vidt Forslaget om Universitetets Lærerkrafter ikke skulde blive vedtaget af den kommende Rigsdag, at der paa Finansloven søgtes en Bevilling til, at Dr. Zeuthen ansattes som normeret Professor. Han henviste til, at Professoren i Matematik efter Lønningsloven er pligtig til at holde de i dette Fag bestemte Forelæsninger ved den polytekniske Lærestanstalt, hvilket gav 6 Timers Forelæsninger om Ugen. Foruden disse havde han siden

*) Vil blive omhandlet i Univ. Aarb. 1864—71.

**) Vil nærmere blive behandlet i en senere Aarbog.

sin Ansættelse ved Universitetet i 1861 stadig holdt 4—5 Timers Forelæsninger ugentlig, dels for yngre, dels for ældre studerende, som han havde anset for nødvendige til en forsvarlig Universitets Undervisning, og af dem krævede ikke sjældent de for provectiores en betydelig Forberedelse. Da han nu var i en mere fremrykket Alder, begyndte de mange Forelæsningstimer at falde ham besværlig; men en Lettelse i Arbejdet kunde ikke ventes, saa længe ikke en anden Professor kunde overtage i det mindste en Del af Forpligtelsen til at læse ved den polytekniske Lærestalt. Endelig henlede han Opmærksomheden paa, at hans Stilling som Medlem af Undervisnings Inspektionen for de lærde Skoler og højere Realskoler optog en stor Del af den Tid, hvori de fleste Universitetslærere vare ganske eller til Dels frie for Embedsgjerning, saa at han ikke i den Tid kunde arbejde i sit særlige Fag, forberede Forelæsninger eller søge Rekreation, medens paa den anden Side denne Stilling ikke gjorde andet Afbræk i hans Virksomhed ved Universitetet i Forelæsningstiden end nu og da at kalde ham i nogle Dage bort til Skoleinspektionen.

Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet udtalte i en Erklæring af 29. Sept., idet det henholdt sig til sine tidligere Udtalelser, at det navnlig i Betragtning af Umuligheden af, at en enkelt Professor kunde omfatte alle Matematikens Grene og foredrage hele denne Videnskab saaledes, som dens Betydning og Anvendelse krævede, tillagde Oprettelsen af en anden matematisk Professorplads en ganske særlig Betydning. Det anbefalede derfor i høj Grad, at der ogsaa paa anden Maade end gennem Lovforslaget om Lærerkrafterne ved Universitetet søgtes opnaaet, at Docent Zeuthen kunde udnævnes til Professor.

I Skrivelse af 11. Oktbr. anbefalede Konsistorium Indstillingen paa det varmeste og udtalte, at det, hvad Matematikeren angik, ikke kunde slaa sig til Ro ved Udsigten til den almindelige Reforms mulige Gjennemførelse, men at det tvært imod maatte holde for, at der, hvad Skjæbne der end maatte times den almindelige Reform, særlig og snarest burde drages Omsorg for, at Matematikeren forsynedes med 2 normerede Professorer.

Ministeriet meddelte under 19. Oktbr. Konsistorium, at der i det Forslag til Lov om de Universitetet, Kommunitetet og den polytekniske Lærestalt vedkommende Lønningsforhold, som det agtede at fremsætte i Rigsdagssamlingen 1880—81, var normeret 2 Professorater i Matematik, samt at Ministeriet paa Finanslovsforslaget for 1881—82 havde stillet Forslag om, at Dr. Zeuthens Gage forhøjedes fra 2,600 Kr. til 3,200 Kr. Hermed mente Ministeriet, at saa vel Hensynet til Universitetet som til Dr. Zeuthen var sket tilstrækkelig Fyldest, og navnlig fandt det ikke, at der paa nærværende Tidspunkt, saa længe det henstod uafgjort, hvilken Skjæbne der vilde ramme Ministeriets oven nævnte Lønningsforslag, var nogen Anledning til paa Finansloven for 1881—82 at søge erhvervet Bevilling til Dr. Zeuthens Ansættelse som normeret Professor.

Til Udbetaling af nogen Lønningsforhøjelse for Dr. Zeuthen har Ministeriet ikke givet Bemyndigelse i Henhold til den midlertidige Finanslov.

— Det havde oftere vist sig, at Kontoen til Professorernes Fritryk ikke havde været i Stand til at fyldestgøre de Krav, der stilles til den. Grunden hertil kunde ikke alene søges deri, at der nu overhovedet blev trykt mere end tidligere, men tillige og for en væsentlig Del i den Omstændighed, at der til Professorerne stilledes stedse stigende Fordringer om trykte Grundlag for deres

Forelæsninger, som derfor, navnlig i de sidste Aar, i et altid voxende Omfang vare blevne eller bleve trykte udelukkende til Brug for de studerende. Herved var der imidlertid paalagt de vedkommende Professorer store pekuniære Byrder, idet disse, i ethvert Fald forskudsvis, havde maattet udrede betydelige Beløb og desuden ikke altid kunde vente at faa deres Udlæg dækkede. For at holdes skadesløs for Udgifterne nødtes de derfor jævnlig til at sætte Prisen højere, end det for de studerendes Skyld var ønskeligt, og Konsistorium indstillede derfor i Skrivelse af 11. Febr. 1881, saa vel i Professorernes som i de studerendes Interesse, at Kontoen søgtes forhøjet fra 900 Kr. til 2,000 Kr.

Ministeriet optog denne Forhøjelse paa Finanslovudkastet for 1881—82. I Henhold til den midlertidige Finanslov meddelte det under 2. Maj Bemyndigelse til Udbetaling af Beløbet.

— I Anledning af et Andragende fra en Professorenke om Pension eller Understøttelse af Professorernes Enkekasse udtalte Konsistorium under 12. Novbr. 1880, at da hendes Mand ikke havde ydet noget Bidrag til Kassen lige fra den Tid, da han blev afskediget, havde hun ingen Ret til at fordre noget af denne, og at Konsistorium ikke fandt det forsvarligt at gjøre Skridt til at søge hende bevilget noget uden for de fundatsmæssige Regler, særlig fordi man derved vilde skabe et nyt Princip, som man ikke vilde kunne undgaa i fremtidige lignende Tilfælde at tage Hensyn til, og som let vilde foraarsage større Krav til Enkekassen, end denne kunde fyldestgjøre*).

III. Forelæsninger, Øvelser og Examina.

1. Bestemmelser, vedrørende alle eller flere Fakulteter.

Ved Cirkulære af 15. Jan. 1881 har Konsistorium anmodet Fakulteterne om at paalægge de enkelte Docenter i Beretningen om Forelæsningernes Begyndelse at opgive, paa hvilken Dag de have begyndt deres Forelæsninger eller Øvelser, samt om denne er den første af de Ugedage efter Halvaarets Begyndelse, paa hvilke deres Forelæsninger eller Øvelser ere bestemte til at holdes. I benægtende Fald maa Grunden til Udsættelsen angives.

— Undervisningsministeriet har ved Skrivelse til Konsistorium af 6. Apr. 1881 meddelt Universitets Pedellerne Bemyndigelse til at udfærdige Karaktersedler for alle ikke afsluttende Examina, som tages ved Universitetet, hvorhos det har udvirket, at Generaldirektoratet for Skattevæsenet under 2. s. M. har tilstaaet dem Ret til at kassere de de nævnte Karaktersedler paaklæbede Stempelmærker, paa Betingelse af, at Kassationen, der bliver at foretage inden den i Stempelovens § 10 for Belæggelse foreskrevne Frist, sker derved, at den paagjældende under Angivelse af Kassationens Dato skriver sit Navn tværvs over hvert Stempelmærke og til Dels ud paa selve Dokumentet, samt saaledes, at de paagjældende ere underkastede saa vel de i Indenrigsministeriets Bekj. 24. Marts 1862 indeholdte Regler som de Bøde- og Tilsynsbestemmelser, der til enhver Tid maatte blive givne.

*) Hermed maa jævnføres den i Univ. Aarb. f. 1875—76 S. 4, 1ste Stykke, refererede Sag.